

zaterdag 15 september

Cora Burggraaf dream with me

Cora Burggraaf mezzosopraan
Pieter Wispelwey cello
Ed Spanjaard piano

J. Brahms 1833 – 1897

Vioolsonate nr.2 in A, opus 100
Allegretto grazioso (Quasi andante)

Zwei Lieder op. 91
Gestillte Sehnsucht
Geistliches Wiegenlied

Ständchen
Meine Liebe ist grün

F. Chopin 1818 – 1849 arr. Knigge
Die Heimkehr op. 74/15
Meine Freuden op. 74/12

J. Massenet 1842 – 1912
Thaïs

H. Bosmans 1895 – 1952
Complainte du petit cheval blanc
Le diable dans la nuit
Nuit calme

A. Diepenbrock 1862 – 1921
Berceuse (z-vc-pf)

J. Massenet 1842 – 1912
On dit!
Élégie

Huischroniqueur Herbert van Hasselt houdt na afloop van dit concert een pilaarpraatje. Verwacht prachtige anekdotes over de roemruchte geschiedenis van Amsterdam, de Noorderkerk en natuurlijk muziek. Herbert was voorheen directeur van de Amsterdamse Oude Kerk

Na afloop van het concert bieden wij u graag een kopje koffie of thee aan in de kerk!

Cora Burggraaf mezzosopraan, zong over de hele wereld in grote operahuizen als de Royal Opera House (London), Bayerische Staatsoper (München), San Francisco Opera, Salzburger Festspiele en De Nationale Opera (Amsterdam). Ze werkte met gerenommeerde orkesten en dirigenten. Yannick Nézet-Seguin bijvoorbeeld, met wie ze veel heeft gelachen.

Ze gaf vele liedrecitals en kamermuziekconcerten met geweldige collega's in zalen als de Wigmore Hall, het Concertgebouw in Amsterdam, De Frick Collection in New York.

In de laatste jaren is ze ook haar theatrale talent meer aan het onderzoeken, en heeft ze een aantal bijzondere projecten op poten gezet. Zo heeft ze afgelopen zomer een solo-voorstelling gemaakt voor het Theaterfestival Boulevard, rondom *Miroir de peine* van Hendrik Andriessen met daarbij een zelfgeschreven monoloog. Al eerder combineerde ze muziek met theater, zoals in een solo-voorstelling met gezongen en gesproken teksten over Ophelia (met een monoloog van Bernlef) of Kurt Weill's *Sieben Todsünden*, in combinatie met nieuwe teksten (van o.a. Griet op de Beeck en Bas Heijne) over wat de nieuwe doodzonden van onze tijd eigenlijk zijn. *The Roaring Twenties* met rietkwintet Calefax, waar muziek, theater en show overlappen. En *La voix humaine* van Poulenc in een setting waar ze zich niet kan verstoppen, omdat al haar bewegingen worden geregistreerd door een camera en worden geprojecteerd. *Bloot zijn en beginnen*, een literair concert waarbij ze liederen combineert met dagboekfragmenten van de door haar bewonderde schrijver Oek de Jong. En het experiment wat ze *The Music is Present* noemt, waar ze liederen als presentjes weggeeft aan de persoon die tegenover haar zit, heel dichtbij en persoonlijk.

Ed Spanjaard studeerde piano en orkestdirectie in Amsterdam en Londen. Hij begon zijn loopbaan als repetitor bij het Royal Opera House, Covent Garden en de Wagner-Festspiele in Bayreuth, waar zijn grote liefde voor opera is ontstaan.

Hij dirigeerde vele nieuwe producties, zoals *Così fan Tutte* (met het Orkest van de Achttiende Eeuw), *Der Ring des Nibelungen* (Nationale Reisopera) en verschillende kameropera's van Guo Wenjing (Holland Festival, Parijs, Frankfurt).

Zijn lange en succesvolle dirigentschap bij het Nieuw Ensemble resulteerde in talloze premières en tournees. Intense en vruchtbare samenwerking met componisten hebben geleid tot vele nieuwe werken en cd-opnames

(waaronder Carter, Harvey, Ferneyhough, Donatoni, Heppener en Loevendie). Als symfonisch dirigent heeft Spanjaard een enorm repertoire opgebouwd tijdens zijn chef-dirigentschap bij het Limburgs Symfonieorkest. Sinds 2001 heeft hij herhaaldelijk voor het Koninklijk Concertgebouworkest gestaan.

Als pianist specialiseerde Spanjaard zich in liedbegeleiden, zoals voor Elisabeth Söderström en Elly Ameling. Ook gaf hij concerten met Maarten Koningsberger met wie hij een cd opnam van Mahler's *Wunderhorn Lieder*. In het huidige seizoen heeft hij verschillende concerten met cellist Pieter Wispelwey en zangeres Cora Burggraaf. Spanjaards opnames bestrijken een breed gebied, van Mozart concertaria's met Lenneke Ruiten, koorwerken van Rudolf Escher en Ton de Leeuw (beide met Edisons bekroond) bij het Nederlands Kamerkoor, tot een dvd van Boulez' *Éclat* (door cineast Frank Scheffer) in samenwerking met de componist. Als gastdirigent heeft hij met succes gestaan voor orkesten zoals the Dallas Symphony Orchestra, het Deens Nationaal Orkest en Klangforum Wien. Bij het huwelijk van kroonprins Willem-Alexander en prinses Máxima in 2002 verzorgde hij de muziek als dirigent én pianist.

Sinds 2012 is Ed Spanjaard hoofdvakleraar orkest-dirigentie aan het Conservatorium van Amsterdam en met ingang van seizoen 2017/2018 is hij vaste dirigent van het Orkest van het Oosten/Netherlands Symphony Orchestra

Pieter Wispelwey's carrière omvat vijf continenten en hij is als solist verschenen bij veel van 's werelds toonaangevende orkesten, waaronder de Boston Symphony, Dallas Symphony, St Paul's Chamber Orchestra, NHK Symphony, Yomiuri Nippon, Tokyo Philharmonic, Budapest Festival Orchestra en Camerata Salzburg. Hij nam de complete suites voor de derde keer op, uitgebracht op het label Evil Penguin Classics. De boxset bevat ook een dvd met geïllustreerde debatten over de interpretatie van de Bach Suites met vooraanstaande Bach-geleerden Laurence Dreyfus en John Butt. Een belangrijk onderdeel van zijn recitalvoorstellingen zijn de uitvoeringen van de complete suites in de loop van één avond, een prestatie die veel lof toegejuicht heeft gekregen in heel Europa en de vs. De indrukwekkende discografie van Pieter Wispelwey van meer dan 20 albums, beschikbaar op Channel Classic, Onyx en Evil Penguin Classics, heeft grote internationale prijzen gewonnen. Zijn meest recente concertoptreden bevat de C.P.E. Bachs celloconcerto in A major met het Musikkollegium Winterthur, terwijl hij ook halverwege een fantasierijk project is om het complete duorepertoire van Schubert en Brahms op te nemen.

Wispelwey, geboren in Haarlem, studeerde bij Dicky Boeke en Anner Bylsma in Amsterdam en later bij Paul Katz in de vs en William Pleeth in het vk. Hij behoort tot de eerste generatie cellisten die zowel de moderne als de barokcello meester is. Zijn scherpe stilistische bewustzijn, gecombineerd met een originele interpretatie en een fenomenale technische beheersing heeft de

harten van critici en publiek gewonnen. In 1992 ontving hij als eerste cellist de Nederlandse Muziek Prijs. Pieter Wispelwey houdt van samenwerkingen in kamermuziek en regelmatige duopartners omvatten pianisten Cédric Tiberghien en Alasdair Beatson en hij verschijnt als gastartiest met een aantal strijkkwartetten, waaronder het Australian String Quartet. Hij speelt op een cello uit 1760 Giovanni Battista Guadagnini en een barokke cello uit 1710 Rombouts.

Johannes Brahms ^{1833 - 1897}

Vioolsonate nr.2 in A, opus 100
Allegretto grazioso (Quasi andante)

Johannes Brahms moet het tijdens zijn zomerverblijf in het Zwitserse Thun behoorlijk naar zijn zin hebben gehad. Die periode in het jaar 1886 was uiterst vruchtbaar. 's Ochtends, na een paar koppen koffie, verkeerde de arbeidzame componist in de juiste stemming, liep al ijsberend door de suites over zijn composities na te denken en pende met gezwinde spoed de invallen op. Een blijmoedige nonchalance schijnt zich van hem meester te hebben gemaakt, want hij verzoende zich met betrekkelijk simpele structuren en borduurde ten dele voort op bestaand materiaal. Het rondo Allegretto grazioso (quasi Andante) past in die stemming. Het is een dromerig 'Lied ohne Worte'. Zeker als de vioolpartij door een cello wordt vertolkt.

Zwei Gesänge, opus 91, 1882/4
nr.1 Gestillte Sehnsucht (Friedrich Rückert)

In gold'nen Abendschein getaucht,
Wie feierlich die Wälder stehn!
In leise Stimmen der Vöglein hauchet
Des Abendwindes leises Weh'n.
Was lispeln die Winde, die Vögelein?
Sie lispeln die Welt in Schlummer ein.

Ihr Wünsche, die ihr stets euch reget
Im Herzen sonder Rast und Ruh!
Du Sehnen, das die Brust bewegt,
Wann ruhest du, wann schlummerst du?
Beim Lispeln der Winde, der Vögelein,
Ihr sehnenen Wünsche, wann schläft ihr ein?

Was kommt gezogen auf Traumesflügeln?
Was weht mich an so bang, so hold?
Es kommt gezogen von fernen Hügeln,
Es kommt auf bebendem Sonnengold.
Wohl lispeln die Winde, die Vögelein,
Das Sehnen, das Sehnen, es schläft nicht ein.

Ach, wenn nicht mehr in gold'ne Fernen
Mein Geist auf Traumgefieder eilt,
Nicht mehr an ewig fernen Sternen
Mit sehndem Blick mein Auge weilt;
Dann lispeln die Winde, die Vögelein
Mit meinem Sehnen mein Leben ein.

nr.2 'Geistliches Wiegenlied'
(Lope de Vega, Emanuel Geibel)

Die ihr schwebet
Um diese Palmen
In Nacht und Wind,
Ihr heiligen Engel,
Stillet die Wipfel!
Es schlummert mein Kind.

Ihr Palmen von Bethlehem
Im Windesbrausen,
Wie mögt ihr heute
So zornig sausen!
O rauscht nicht also!
Schweiget, neiget
Euch leis und lind;
Stillet die Wipfel!
Es schlummert mein Kind.

Der Himmelsknabe
Duldet Beschwerde,
Ach, wie so müd er ward
Vom Leid der Erde.
Ach nun im Schlaf ihm
Leise gesänftigt
Die Qual zerrinnt,
Stillet die Wipfel!
Es schlummert mein Kind.

Grimmige Kälte
Sauset hernieder,
Womit nur deck ich
Des Kindleins Glieder!
O all ihr Engel,
Die ihr geflügelt
Wandelt im Wind,
Stillet die Wipfel!
Es schlummert mein kind

Ständchen, opus 63.5 (Felix Schumann), 1873

Meine Liebe ist grün wie der Fliederbusch,
und mein Lieb ist schön wie die Sonne,
die glänzt wohl herab auf den Fliederbusch
und füllt ihn mit Duft und mit Wonne.

Meine Seele hat Schwingen der Nachtigall,
und wiegt sich in blühendem Flieder,
und jauchzet und singet vom Duft berauscht
viel liebestrunken Lied.

Frédéric Chopin ¹⁸¹⁸⁻¹⁸⁴⁹ arr. Knigge
Lieder, opus 74 (arr. Knigge)
nr.15 'Die Heimkehr'

In den Sturm zur bösen Stunde
sprengt der junge Reiter,
in den Sturm zur bösen Stunde
fliegt der Rappe weiter.

Stutzen vor den schwarzen Raben
wohl des Reiters Blicke?
Um ihn kreisend, um ihn krächzend
fliegen sie zurücke.

"Warum springst du, liebes Mädchen
heut' mir nicht entgegen?"
Ach! wie kann sie dich begrüßen,
die in's Grab sie leg(t)en!

Lasst mich! will mein Liebchen sehen,
die mir Gott bescherte,
ob sie sterbend noch die schönen
Augen nach mir kehrte.

Wenn um ihre blassen Wangen
meine Seufzer schweben,
wird vielleicht sie aus dem Tode
wieder sich erheben.

Nr.12 'Meine Freuden'

Leuchtet die Freude mir aus deinen Zügen,
fürcht' ich, mein Lieb, dass zu bald sie möchte' entfliegen.
Hör' ich dich reden, schweigend muss ich lauschen,
mich an den lieblichen Klängen berauschen:
Mögest du scherzen und mögest du klagen,
muss ich nur hören, nimmer dich befragen.

Doch will die Seele liebend sich enthüllen,
seh' ich mit Tränen sich die Augen füllen,
hält dich umfangen ein wonniges Träumen,
dann kann ich wahrlich länger nicht mehr säumen,
ach, Geliebte, kann länger nicht säumen,
mag nichts mehr hören und küsst' ohne Bangen,
schnell dir die Tränen von Augen und Wangen,
ja, küsst dir die Tränen von Augen und Wangen:
die Tränen.

Jules Massenet ¹⁸⁴²⁻¹⁹¹²

Thais: 'Méditation'

Zalig instrumentaal zwijmelnummer uit de opera Thais.

Henriette Bosmans ¹⁸⁹⁵⁻¹⁹⁵²

Mélodies:

Complainte du petit cheval blanc (Paul Fort)

Le petit cheval dans le mauvais temps,
Qu'il avait donc du courage!
C'était un petit cheval blanc,
Toute derrière et lui devant.

Il n'y avait jamais de beau temps
Dans ce pauvre paysage,
Il n'y avait jamais du printemps,
Ni derrière, ni devant.

Mais toujours il était content,
Menant les gards du village,
À travers la pluie noire des champs,
Tous derrière et lui devant.

Sa voiture allait poursuivant
sa belle petite queue sauvage.
C'est alors qu'il était content,
eux derrière et lui devant.

Mais un jour, dans le mauvais temps,
Un jour qu'il était si sage,
Il est mort par un éclair blanc,
Tous derrière et lui devant.

Il est mort sans voir le beau temps,
Qu'il avait donc du courage!
Il est mort sans voir le printemps
Ni derrière, ni devant.
Le diable dans la nuit (Paul Fort)

Le diable court dans la nuit,
avec des yeux d'rubis,
avec sa p'tite fourchette
fait la chasse aux souris,

Il en tue trois cent mille,
les jette à l'abreuvoir,
allume sa p'tite fourchette
et fait cuire le potage,

Il le fera manger aux amants
malappris qui ne pensent
qu'à rire et tout
l'jour se pourlichent,

Et quand auront vomi
leurs cœurs à l'abreuvoir
avec sa p'tite fourchette
il en fera des écuelles

qu'il attachera, toutes,
à sa queue verdoyante,
pour faire du bruit, du bruit,
pendant les nuits d'orage

Trois impressions voor cello en piano;
nr.2 'Nuit calme', 1926

Henriëtte Bosmans, dochter van de toenmalige cello-solist van het Concertgebouworkest, componeerde in 1926 drie impressionistische klankbeelden. Het tweede stuk, 'Nuit calme' is een nocturne waarbij de cello mijmert op een speelse pianobegeleiding..

Alphons Diepenbrock 1862 – 1921

Berceuse (Charles van Lerberghe), 1912

Le Seigneur a dit à son enfant:

Va, par le clair jardin innocent

Des anges, où brillent les pommes

Et les roses. Il est à toi. C'est ton royaume.

Mais ne cueille des choses

Que la fleur;

Laisse le fruit aux branches,

N'approfondis pas le bonheur.

Ne cherche pas à connaître

Le secret de la terre

Et l'énigme des êtres.

N'écoute pas la voix qui t'attire

Au fond de l'ombre, la voix qui tente,

La voix du serpent, ou la voix des sirènes,

Ou celle des colombes ardentes

Aux bosquets sombres de l'Amour.

Reste ignorante,

Ne pense pas; chante.

Tout science est vaine,

N'aime que la beauté.

Et qu'elle soit pour toi toute la vérité.

Jules Massenet 1842 – 1912

On dit! (Jean Roux)

On dit... on dit beaucoup de choses...

Beaucoup trop de choses vraiment!

On dit que rien n'est plus charmant

Qu'as printemps voir fleurir les roses...

On dit que les hivers moroses

Se sont enfuis en un moment,

Que les eaux sont de diamant,

Que les pervenches sont écloses!

On dit qu'Avril est un doux mois

Et que, dans les sentiers des bois,

Résonne un mot, toujours le même!

Mais...

Vous l'êtes-vous figuré?..

On dit... on dit... que je vous aime!

Et, le drôle, le drôle,

C'est qu'on dit vrai!

Élégie (Louis Gallet)

Ô, doux printemps d'autre fois, vertes saisons,

Vous avez fui pour toujours!

Je ne vois plus le ciel bleu;

Je n'entends plus les chants joyeux des oiseaux!

En emportant mon bonheur, mon bonheur...

Ô bien-ami, tu t'en es allé!

Et c'est en vain que [le printemps revient!]

Oui, sans retour,

avec toi, le gai soleil,

Les jours riants sont partis!

Comme en mon cœur tout est sombre et glacé!

Tout est flétri

pour toujours!

Han van Tulder (www.hanavantulder.nl)

Muziek in de Noorderkerk:

de perfecte zaterdagmiddag in hartje Amsterdam.

Doe boodschappen op de biologische Noordermarkt, eet de beste appeltaart van Amsterdam bij Café Winkel en geniet van een uur concert in de Noorderkerk.

Volgende Noorderkerkconcerten

22 september Animato kwartet

29 september Johannette Zomer

De Noorderkerkconcerten worden mogelijk gemaakt door:

AE amsterdams
fonds voor de
kunst

**FONDS
PODIUM
KUNSTEN**
PERFORMING
ARTS FUND NL

**PRINS BERNHARD
CULTUURFONDS**
De kunst van het geven

P.W. Janssens's Eersterke Stichting

J.C.P. STICHTING
jong talent, cultuur & podia

BERGH STOOP & SANDERS
ADVOCATEN

Het Kersjes Fonds

SEC
Stichting Educatie en Cultuur
The Gift That Walks by Himself

**PRINSELIK
GEBONDEN**

 noorderkerkconcerten
 noorderkerkconcerten.nl
 info@noorderkconcerten.nl

MET DANK AAN: Dille en Kamille, De Boerenmarkt en alle vrienden van de Noorderkerkconcerten'.
Noorderkerkconcerten is zeer erkentelijk voor de steun van de leden van de Noorderkring.